

Εκπαίδευση, εκκλησία και επιστήμες στη σύγχρονη Ελλάδα

Γιάννα Κατσιαμπούρα

Science and Orthodoxy around the World project

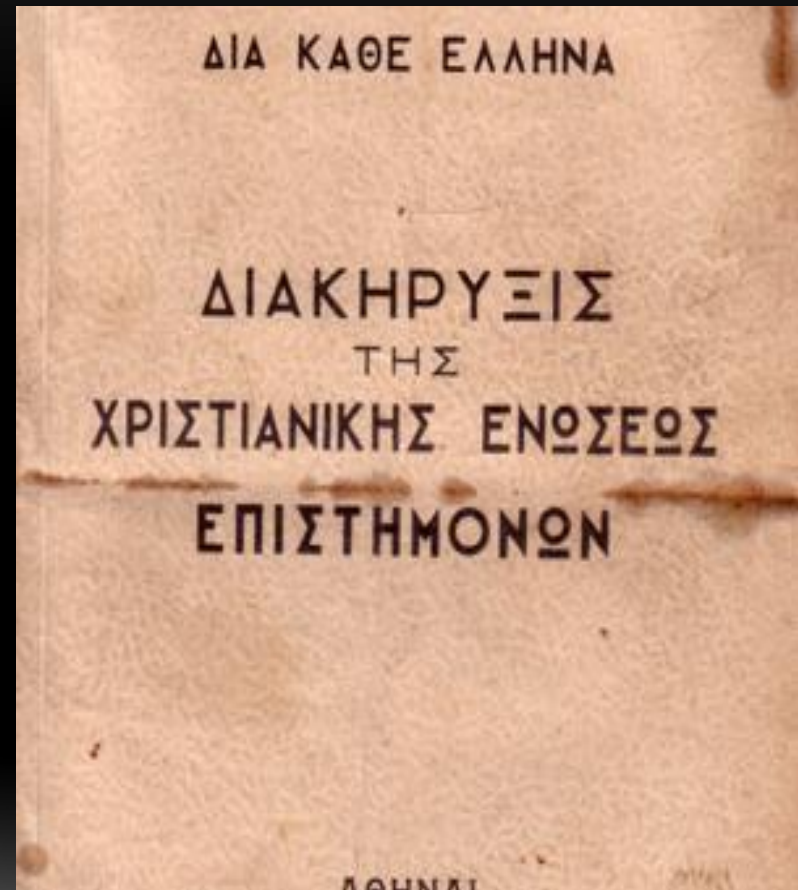
Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών/
Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

«Αθεϊκά» Βόλου

- Δίκη του Ναυπλίου, 1911. Από την αγόρευση του εισαγγελέα:
«Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1908 μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ 1911 ἐν Βόλῳ, Λαρίσῃ καὶ ἰδίως ἐν τῷ Ἐργατικῷ Κέντρῳ καὶ τῷ Ἀνωτέρῳ Παρθεναγωγείῳ Βόλου, προσεπάθησαν διὰ ζώσης, διὰ διδασκαλίας καὶ δι' ἐντύπων φυλλαδίων νὰ ἐλκύσωσι προσηλύτους εἰς λεγόμενα θρησκευτικὰ δόγματα, τουτέστι τὴν ἀθεΐαν, μὲ τὰ ὁποῖα ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβαστος ἡ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, διδάσκοντες ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός, [...] ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη ὑπὸ πιθήκων, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἓνα ἀγγούρι [...]».

Διακήρυξις Χριστιανικής Ενώσεως Επιστημόνων

- Αθήνα 1946
- Αντίθεση σε
- Εξέλιξη,
 - Σχετικότητα,
 - Κβαντική και
 - Φροϋδισμό

- *«Ο αθεϊσμός, που ξεπήγασε από τον απόλυτο και άκρατο ορθολογισμό και τον ψευδή διαφωτισμό, επιζήτησε αργότερα, όπως ήταν φυσικό, στηρίγματα στην Επιστήμη. Η τάση αυτή προσπάθησε να συνδέσει υποθέσεις, θεωρίες ή και επιτεύγματα της αδιάκοπα μεταβαλλόμενης επιστημονικής γνώσης και έρευνας με τα αιώνια μεταφυσικά προβλήματα και ερωτήματα, δημιουργώντας μια κοσμοθεωρία, τον υλισμό, κλειστή και αρνητική απέναντι σε κάθε άλλη πηγή αλήθειας [...] Η απιστία θεωρείται γέννημα του Ορθολογισμού και του Διαφωτισμού. Η πίστη στον ανθρώπινο λόγο και την παντοδυναμία του είναι η αιτία της αθεΐας».*

ΙΣΤΟΡΙΑ — ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΑΝΑΤΟΛ ΛΟΥΝΑΤΣΑΡΣΚΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

(Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΒΑΓΓΕΛΗ ΣΑΚΚΑΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «ΑΣΤΡΑΠΗ»

Θεοδόσιος Ντομπζάνσκι,
Αθήνα 1969

Σ. Σπεράντζας,

Η εξέλιξις του οργανικού κόσμου, 1952

- «πώς έγινεν η εξέλιξις των όντων δεν ελύθη ακόμη. Είναι μάλιστα πιθανόν, ότι κατά βάθος θα μείνει μυστήριον άλυτον, εις το οποίον, όπως και εις το μυστήριον της ζωής, ουδέποτε θα επιτραπή να εισχωρήσει ο άνθρωπος».
- «Και ο κόσμος ολόκληρος μας αποκαλύπτεται, ως ένα θαυμάσιον αρμονικόν σύνολον, έργο απaráμιλλον της θείας Δημιουργίας, η οποία 'πάντα εν σοφία εποίησεν'»

I. Οικονομίδης, «Εξέλιξις-Ιστορία των οργανισμών», 1969

- *«την συνισταμένην (των αντιδράσεων των ζώντων οργανισμών) κατευθύνει ο Θεός - Δημιουργός, εφορεύων επί των πολυδαιδάλων φαινομένων της Εξελίξεως και τρέπων εκάστοτε αυτή προς την δυναμικήν εκείνην ισορροπίαν, που εξυπηρετεί κατά τον καλύτερον τρόπον τον τελικόν σκοπόν της Δημιουργίας»*

Λ. Σταυριανός,
Ιστορία του ανθρώπινου γένους, 1984

Κύρια σημεία τριβής στην εκπαίδευση

- Φυσικές επιστήμες – βιολογία-βιοεπιστήμες
- Θρησκευτικά